

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ. ਜੇ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦ ਵਾਲੀਆ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1984 ਦਾ ਆਈਟੀਆਰ ਨੰਬਰ 93

29 ਸਤੰਬਰ 1997

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 — S.185(l)(a)-ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 1932 — S. 12—ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 — ਐੱਸ. 24 ਅਤੇ 26—ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 — ਆਰ.ਐਲ.ਐੱਸ. 6 ਅਤੇ 7—ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ—ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ—ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਰਮ—ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਥੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਨ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਾਰਟਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਅਸਲ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਰੀਨਿਊ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 17)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਆਬਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੋਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (26) ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 37 (26) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੰ: ੪੯)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਫਰਮ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ ੩)

8.5. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਬਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ .
ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ ਕੇ ਮਿੱਤਲ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜੇ.

(1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਅਧੀਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ") ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, "ਐਕਟ"):-

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 263 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।"

(2) ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, "ITO") ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1977-78 ਲਈ ਫਰਮ, ਮੈਸਰਜ਼ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦ ਵਾਲੀਆ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ। 31 ਮਾਰਚ, 1977 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 263 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਈਟੀਓ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

ਗਲਤ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦ ਵਾਲੀਆ, ਅਮਰਜੀਤ ਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦ ਵਾਲੀਆ ਦੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਰਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚਾਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਚੌਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁਧੀਰ ਵਾਲੀਆ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੇਅਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾ ਦੇਣਾ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਲ-2 ਲਾਇਸੈਂਸ 18 ਮਾਰਚ, 1976 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 4 ਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸਬੰਧਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚਲਾ ਗਿਆ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ।

(3) ਮੂਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈਟੀਓ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

**.The Commissioner of Income Tax v. M/s Jagdish Chand 3
Walia & Co. (N.K. Agrawal, J.)**

ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(4) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਓ., ਫਰਮ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਫਰਮ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 185 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ITO ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(5) ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਤੱਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ: (i) ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; (ii) ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਬਦਬਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਮੌਜੂਦਗੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(6) ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1932 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਪਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 1932 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

(7) ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 12:

ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਆਚਰਣ:-

ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ:-

- (a) ਹਰੇਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ;
- (b) ਹਰ ਭਾਈਵਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ;
- (c) ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤਭੇਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਾਥੀ

ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਪਾਰ; ਅਤੇ

(d) ਹਰੇਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"

(8) ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰ ਭਾਈਵਾਲ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਫਰਮ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ।

(10) ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵੈਧ ਵੀ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਰਮ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ।

(11) ਪੰਜਾਬ 2 ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 3 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਧਾਰਾ 1914 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ ਪਾਸ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 24 ਨਸ਼ਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ:-

ਧਾਰਾ 24:-

ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ:-

(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

(a) ਅਜਿਹੇ ਲੇਖ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ; ਜਾਂ

(b) ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਜਾਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਿੱਥੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ: ਜਾਂ

ਅਪਵਾਦ; (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ:-

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਮ ਕੈਰੀਅਰ ਜਾਂ ਵੇਅਰਹਾਊਸਮੈਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਸ਼ਾ; ਜਾਂ

(3) ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ* ਉਸ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਚੁਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰਮਿਟ।

(4) ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ:

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(12) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ।

(13) ਧਾਰਾ 26 ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਧਾਰਾ 26:-

ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ:-

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਬੋਤਲ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ:-

- (1) ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਭੰਗ ਦੇ ਪੌਦੇ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੌਦੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੀ ਦਵਾਈ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ;
- (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਖਤ ਤੋਂ ਖਿੱਚੀ ਗਈ 'ਤਾਰੀ' ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਤਾਰੀ' ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (3) ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਲਹਾਲ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ,
- (4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ

ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇਹ ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ।

(15) ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੂਲਜ਼, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, ਪੰਜਾਬ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੀਂਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ 7 ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:-

"ਨਿਯਮ 6:

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 7:

ਸਾਰੇ ਮੂਲ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਨਵਿਆਉਣਯੋਗ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪਾਰਟਨਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ

ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਇਨਟੈਂਕਸਿਕੈਟਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਸੇਲ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮਿੰਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਨਵਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। "

(17) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਆਬਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੀਨਿਊ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਂ ਸਾਥੀ ਪੰਜਾਬ ਨਸ਼ਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪਾਰਟਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਾਥੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ

**.The Commissioner of Income Tax v. M/s Jagdish Chand 7
Walia & Co. (N.K. Agrawal, J.)**

ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(18) ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੋ ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੀ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਾਥੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਥੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪਾਰਟਨਰ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਾਰਟਨਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(19) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੈ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਰਮ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 7 ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ।

(20) ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੂਲਜ਼, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਜਾਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਅਪੂਰਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਾਰਟਨਰ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੂਲਜ਼, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਫਰਮ, ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਾਥੀ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਵੀ ਬਣਾਵੇਗੀ।

(21) ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੂਲਜ਼, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 7, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ

ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ

ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਲਕੀਅਤ ਸੰਬੰਧੀ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(22) ਸਸੇਸੀ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ/ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੈਲ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਏ.

ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਸਲੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਾਥੀ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋ ਸੀਵੇਧਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਰੋਕ. ਫਰਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਲਕੀਅਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਵਜੋਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(23) ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ {ਟੂਲਸ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। . ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ, ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਾਮਦ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਆਰਡਰ, ਲਾਇਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਪਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਨਸ਼ਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ 2,000 ਇਸ ਲਈ, ਸ਼. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਜੋ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 61, ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। .

(24) ਅਗਲਾ ਵਿਵਾਦ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਫਰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ITO ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਫਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਰਮ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(25) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੈ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

**.The Commissioner of Income Tax v. M/s Jagdish Chand 9
Walia & Co. (N.K. Agrawal, J.)**

ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਸਾਥੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਰੱਖਦਾ ਜਾਂ ਵੇਚਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿੱਤ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।

(26) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਰ ਭਾਈਵਾਲ ਦਾ ਫਰਮ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਕਰੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਾਰਟਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਅਸਲ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੰਡੀਅਨ

ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਾਂਝੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਲਈ ਪੱਕਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿੱਤ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(27) ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਐਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ ਕੇ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੋ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਨੇ ਵੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਭਾਈਵਾਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਲੀਪਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਰਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(28) ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਜੈਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੈ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ ਕੇ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਜੈਨ ਨੇ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ

ਗਠਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਕਿ ਫਰਮ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ 'ਲਾਇਸੈਂਸ' ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਡ ਕਾਪੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸ਼ਰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

"ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੂਲਜ਼, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।"

(29) ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਜੈਨ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਕੇਵਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼. ਮੋਹਨ ਜੈਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਆਧਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੂਲਜ਼, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨਾਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 37 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (26) ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 37 (26) ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਾਰਟਨਰ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(30) ਆਬਕਾਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਮੋ. ਵਾਰਾਸਤ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ, (1)' ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਈਸੈਂਸ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕਰਵਾ ਲਏ ਪਰ ਲਾਈਸੈਂਸ ਵਾਲੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਰਮ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਥੀਆਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਫਰਮ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈਟੀਓ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1915 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਲਾਈਸੈਂਸ ਚਾਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਛੇ ਭਾਈਵਾਲ ਵਾਈਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਾਈਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜੋ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1915 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵੀ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(31) ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ 'ਪੀਸੀ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲਖਨਊ, (2)' ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਪੰਜ ਸਾਥੀ ਸਨ। ਆਈਸੈਂਸ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਦੇਬੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਅਮ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਨਵੇਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮਣ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਲਾਈਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਈਸੈਂਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈਟੀਓ ਨੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 337 ਪੀ ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੈਨੂਅਲ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਉਪ-ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਹੈ ਜਾਂ

ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟਿਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(32) 'ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਏਪੀ ਬਨਾਮ ਦੇਗਾਂਵ ਗੰਗਾਰੇਡੀ ਜੀ. ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ', (3) ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਪੂੰਜੀ ਵਜੋਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਸੀ। ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

(33) ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 'ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਏਪੀ ਬਨਾਮ ਨੱਲੀ ਵੈਕਟਾਰਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ'; (4) ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(34) ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ 'ਐੱਲ. ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ ਐਲ ਮੇਲਾ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ'; (5) ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ

3. ਬੀਮਾਰ ITR 93
4. 145 ITR 759
5. ਏਆਈਆਰ 1961 ਪੀ.ਬੀ. 405

ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਉਠਿਆ ਕਿ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਪਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਸਬ-ਲੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਅਫੀਮ ਦੇ ਆਰਡਰ 59, 1956 ਨੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ/ਇਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ।

(35) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ'; (6)। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੰਜ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੇ ਜਨਤਕ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੌਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਈਟੀਓ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਫਰਮ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੀਐਫ ਮੱਛੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(36) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜ ਭਾਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ'; (6A)। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਫਰਮ ਨੇ ਕੁਝ ਅਟਕਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਗਤੀਵਿਧੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185(1)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲ ਸਟੋਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(37) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ ਲਾਈ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ'; (7)। ਇਹ ਫਰਮ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਤਹਿਤ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਠੇਕਾ ਚਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਸੈੱਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸੈੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ

The Commissioner of Income Tax v. M/s Jagdish Chand 14

Walia & Co. (N.K. Agrawal, J.)

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। The ਮੁਲਾਂਕਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ਼ੁਦਾ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

(38) ਜੇਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (8) ਵਿੱਚ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਥੋਕ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਲਾਈਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ FI-II ਵਿੱਚ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਐਸਡੀਬਲੈਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਨਿਯਮ 322 ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(39) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਦੇਗਾਂਵ ਗੰਗਾ ਜੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ; (9)। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ

7. 159 I.T.R. 330

8. 79 I.T.R. 546

9. 214 I.T.R. 650

17 ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲ 10% ਸ਼ੇਅਰ ਸੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਹੋਲਸੀਐਫ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ, ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10% ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ, 11 ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਪ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਜੋ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਲਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਆਈਟੀਓ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਅਮਰੀਕਾ) ਅਧੀਨ *ਅਯੋਗ ਸੀ।* ਤੇਲਨ ਗੰਗਾ ਖੇਤਰ) ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(40) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣ (ਪੰਨਾ 654 'ਤੇ) ਹਾਲਾਂਕਿ, • ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ:-

“ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਡੀਡ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਬਕਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਬਕਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਰੀ-ਵੇਨਿਊ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।

(41) ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

'ਇਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਸੈਸਰਜ਼ ਬੀ. ਪੋਸੇਟੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (10) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਦੇਗਾਂਵ ਗੰਗਾ ਰੈੱਡੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਜੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ (ਪੰਨਾ 107 'ਤੇ) ਦੁਕਵੇਂ ਹਨ:-

“ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੇਦਾਰ ਨਿਜ਼ਾਮਾਬਾਦ ਸਮੂਹ ਸੋਧੀ ਠੇਕੇਦਾਰ (ਮੁੱਖ ਫਰਮ) ਹੈ। ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਫਰਮ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। - ਦੂਜੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਫਰਮ, ਪਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਐਬੀਸੀਐੱਡਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲ, ਮੁੱਖ ਫਰਮ, ਨਿਜ਼ਾਮਾਬਾਦ ਗਰੁੱਪ ਸੋਧੀ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਨੀਕ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਲੀਜ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਟੇਦਾਰ, ਸੈਸਰਜ਼ ਨਿਜ਼ਾਮਾਬਾਦ ਸਮੂਹ ਸੋਧੀ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।, ਇਸਦੇ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਸੇਬਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪੋਸੇਟੀ ਅਤੇ 10 ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ, “ਬੀ. ਪੋਸੇਟੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ।—ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਪੋਸੇਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ, ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਪ-ਭਾਗਦਾਰੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਡਿਸਟਰੀਨਿਟ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਫਰਮ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਭਾਗਦਾਰੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਜਾਂ ਅਜਨਬੀ (ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ) ਨਾਲ ਫਰਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਜਨਬੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ, ਅਸਲੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ

ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 'ਠਾਰਾਇਣਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ 223 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 209' 'ਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਹੱਕ ਲਾਭ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਰਲਾ ਅਬਕਾਰੀ ਦੁਕਾਨਾਂ (ਨਿਲਾਮੀ_ ਨਿਯਮ, 1974 ਵਿਚ ਨਿਪਟਾਰਾ) ਦੇ ਨਿਯਮ 6(22) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਨਾਰੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(42) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ' (11) ਵਿੱਚ ਅਫੀਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ affirm for ca ਦੇ ਫਾਰਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਅਫੀਮ ਵੇਚਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਨੇ ਸੱਤ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਅਫੀਮ ਦੇ ਠੇਕੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਈਟੀਓ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਵਸਤੂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਅਫੀਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 40 ਵਿੱਚ ਪਰਚੂਨ ਦੁਆਰਾ ਅਫੀਮ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੰਸ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 55 ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮ 40 ਦੀ ਸ਼ਰਤ (ਟੀ) ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅਫੀਮ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਫੀਮ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਫਰਮ ਦੀ ਵਸਤੂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(43) ' ਲਾਇ ਚੰਦ ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ; (12) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਫੀਮ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਫੀਮ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਅਫੀਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਫੀਮ ਦੇ ਠੇਕੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਾਇ ਚੰਦ ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਦੇ ਨਾਮ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿੱਤ ਸੀ। ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੌਣ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਅਫੀਮ ਅਤੇ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਫੀਮ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈਚੂਟਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਫਰਮ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(44) ਪਟਿਆਲਾ -1 ਬਨਾਮ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪਾਲ ਚੰਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ; (13), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹਨ

ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਸਨ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 184 ਅਤੇ 185 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰਾਬ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ।

(45) ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ,

(46) 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜਵੰਤ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ; ' ਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। (14)। ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਕੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਈਟੀਓ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 11 ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 14 ਭਾਈਵਾਲ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 11 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਂਡਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। 14 ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵੇਚੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(47) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਈ ਜੈਸਵਾਲ ਅਤੇ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ; (15), ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

14. 209 ITR 539

15. 217 ITR 746

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ. ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1960 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਈ ਜੈਸਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਈ ਜੈਸਵਾਲ ਨੇ ਉਕਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 10 ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਆਈਟੀਓ ਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਨਰਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਪਲਾਈ

ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚਿਆ, ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਉਪ-ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਧਾਰਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਜਾਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ - ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ. ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। 'ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਏਪੀ ਬਨਾਮ ਨੱਲੀ ਵੈਕਟਾਰਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰ' (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 19 (2) 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1969 ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ

ਦਰੁਸਤਤਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਏਪੀ ਬਨਾਮ ਨੱਲੀ ਵੈਕਟਾਰਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰ' (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 19(2) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਸੀ।

'ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਈ ਜੈਸਵਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ' (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹੈ:-

“ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ/ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ): ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ, ਨਿਰਮਾਣ, ਕਬਜ਼ਾ, ਆਵਾਜਾਈ, ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ (ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 8) ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਨੀਕਾਰਕ

ਉਕਤ ਸੂਚੀ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 51 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਦਾਰਥ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਕਬਜ਼ੇ, ਆਵਾਜਾਈ, ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨੇੜਿਓਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਖੇਡੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (1995) 1 SCC 574 ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਸ਼ਰਾਬਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ

ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲੈ ਲਓ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਆਮ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (VI) - ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਹਨ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ/ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਧਾਰਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਜਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਕਿਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ (ਕਾਰੋਬਾਰ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ iio ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।' ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਵਪਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਮਨੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਸਥਿਤੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਚਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ, ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਰਾਜ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਉਕਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ/ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਬਲੇਟ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ

ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 185(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ

ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।' s ਕੇਸ (1971) 78 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 546. ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਰਾਜ, ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਵਿਗੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੰ. 14 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ-ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ-ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਲੋਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਖੌਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ

ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ।

(49) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਆਬਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (26) ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 37 (26) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(50) ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 263 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਟੀ.ਓ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 263 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ (i) 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪਟਿਆਲਾ-2 ਬਨਾਮ ਚਾਵਲਾ ਟਰੱਕ ਹਾਊਸ; (16) ਅਤੇ (ii) 'ਜਗਾਧਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ; (17)।

(51) ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 263 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:-

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਟੀਓ ਨੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 263 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ (ਧਾਰਾ 185 (ਐਲ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇ.ਆਰ.ਡੀ. a) ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ।"

(52) ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(53) ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਨੂੰ ITO ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਫਰਮ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸੈਸਲੇਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਮਹਿਕ

ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਕੇਐਸ ਕੁਮਾਰਨ ਜੇ. ਜੇ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦਾਰ

1991 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 761

27 ਜਨਵਰੀ 1998

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 14 ਅਤੇ 16 - ਐਡਹਾਕ ਪ੍ਰਮੋਟ ਦੀ ਬਦਲੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਇੱਕ ਸਾਲ 5 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਡਿੰਗ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਰਕਸ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਸਿੱਖਿਆ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੂਨੀਅਰ ਐਡਹਾਕ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਦਲਾਵ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ- ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ। 14 ਅਤੇ 16 ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਐਡਹਾਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਮੋਟ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ—ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ — ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਰੱਖਿਆ :

- (i) ਆਰਟੀਕਲ 14 ਜੀਨਸ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਸਪੀਸੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- (ii) ਆਰਟੀਕਲ 14, 15 ਅਤੇ 16 ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਯੰਤਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ/ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਸਗੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- (iii) ਹਰ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ

ਨਿਰਪੱਖ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(iv) ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਲੋੜ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਹੈ